

TIS NIET TE GELEUVEN!
(Steinreich oder wunschlos glücklich)

Bliedspul in drie bedrieven

deur

REGINA WROBLEWSKI

Nederlandse vertaling STEENRIJK door

Carl Slotboom

algemien dialect

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TIS NIET TE GELEUVEN - STEENRIJK - STEINREICH ODER WUNSCHLOS GLÜCKLICH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **REGINA WROBLEWSKI** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2014 Karl Mahnke Theaterverlag

Copyright: © 2014 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JOB GROENEWOLD - Verstrooide man. Rustig type, beetje in zichzelf gekeerd. Niet erg praktisch ingesteld. Heeft geologie als hobby. Houdt van de natuur en zijn gezin.

Leeftijd: 50-60 jaar

GRIETJE GROENEWOLD - Echtgenote van Job. Charmant. Komt resoluut over, doch is zeer gevoelig. Ergert zich aan het feit dat haar man zo wereldvreemd is.

Leeftijd: 45-55 jaar

LINDA GROENEWOLD - Dochter van Job en Grietje. Vrolijke, moderne jonge vrouw.

Leeftijd: 20-25 jaar

BENNIE MULDER - Hobby-collega van Job. Erg verlegen en in zichzelf gekeerd. Is hopeloos verliefd op Linda.

Leeftijd: 25-30 jaar

MARGA PETERS - Buurvrouw van de Groenewolds. Beetje opschepperig, opdringerig type, maar met het hart op de juiste plek.

Leeftijd: 40-55 jaar

HANS PETERS - Echtgenoot van Marga. Onaangename, onsympathieke man. Heeft alcoholprobleem.

Leeftijd: 40-55 jaar

JANNES WOLTERS - Aardige man, maar voelt zich als politieman erg belangrijk. Kan ook vovw zijn, wordt dan Jantje.

Leeftijd: geen bepaalde leeftijd

TRIJN - Charmant, maar dom.

Leeftijd: 25-40 jaar

DECOR:

Woonkamer van familie Groenewold.

In de linkerwand twee deuren: op- en afgang en slaapkamerdeur.

Achterwand: de deur naar de kamer van Linda.

Rechterwand: keukendeur.

Verder: kastje, salontafel, bank, fauteuil, raam, eettafel met stoelen.

Het stuk kan voor het doek open gaat, beginnen met het lied: Als ik toch eens rijk was.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE SCÈNE

GRIETJE, LINDA, MARGA, JOB, BENNIE, HANS

Als het doek open gaat dekt Linda de tafel voor het middageten. Radio speelt rustige, moderne muziek. Linda gaat na enkele ogenblikken dansend terug naar de keuken.

GRIETJE: *(Komt uit de slaapkamer en heeft servetten bij zich. Kijkt niet erg vrolijk. Zet de radio uit en kijkt op haar horloge. Smijt dan de servetten op tafel)* Kerels, bah! Praot mij der niet van *(Linda komt uit de keuken. Heeft een dienblad met daarop drie glazen. Met haar vrije hand zet ze de radio weer aan)* Moet dat nou, dat lawaai an de kop?

LINDA: *(Maakt dansbewegingen)* Kom op moe... doe ies met, dat is goed veur je bloeddruk. *(Duwt haar heup tegen die van haar moeder, die daardoor bijna omvalt)*

GRIETJE: *(Zet de radio uit)* Zo... einde! *(Kijkt weer op haar horloge en zucht)*

LINDA: *(Negeert het gezucht van haar moeder)* Ik ben hartstikke gelukkig! Mien einddiploma in de buutse en nou naor de grote stad, en van daoruut de wiede wereld in.

GRIETJE: Pas maor op veur die grote wiede wereld, en zorg der maor veur daj niet binnen de kortste keren met 'n poppie op je arm loopt, en 'n man die zit te wachten op zien middageten. Je zult niet de eerste wezen die dat overkomp.

LINDA: *(Geïrriteerd)* Maak je maor gien zorgen, moe. *(Kijkt op haar horloge)* Va zal zo ok wel kommen.

GRIETJE: Jao jao, dat ken ik. Al viefentwenteg jaor *(Terwijl ze door praat gaat ze intussen naar de keuken en praat achter het toneel verder)* Iedere zundag stiet precies um half ién 't eten op de taofel en tis iedere zundag maor weer afwachten of je va op tied is.

LINDA: *(In de richting van de keuken)* Va bedoelt 't niet zo. Hij verget gewoon de tied as hij op zuuk is naor stienen.

GRIETJE: *(Komt uit de keuken met pan/terriner soep en zet die op de tafel)* Dat is nou weer tiepies! Altied hol jij hum de haand boven de kop. Denkt ter in dit huus ok wel ies iene an mij?

LINDA: *(Lacht)* Hiel veul kerels zitten iedere zundag in de kroeg of in de voetbalkantine, en laoten zich vollopen. Va holt van de natuur en jij mag bliede wezen dat hij zo'n onschuldige hobby hef.

GRIETJE: Onschuldig is zwaor overdreven. Zal ik je ies laoten zien hoe

dat in de praktijk giet? Kom hier en gao ies op de rugge liggen. (*Linda stribbelt eerst tegen, maar gaat dan toch liggen*) Laoten we even annemen dat ik zo an 't strand lig. Spiernaakt. 'n Halve meter achter mij lig 'n dikke stien. In plaots dat je va nou naor mij kek en zeg, kiek ies an, wat hebben we hier veur moois, stapt hij as 'n lompe olifant over mij hen. (*Stapt over Linda heen*)

LINDA: (*Staat op*) Maor moe, jij ligt toch nooit spiernaakt an 't strand?

GRIETJE: Nee, maor af en toe zol ik ok wel ies wat spannends met willen maoken.

LINDA: (*Lacht*) Naakt veur va op het strand liggen?

GRIETJE: (*Lacht*) Nee, liever toch maor niet. Maor alle gekheid op 'n stokkie, jij hebt eigenlieks wel geliek, der bent kerels die gekkere dinger doet. (*Windt zich weer een beetje op*) Maor vanaf de tied dat hij met die Mulder op sjouw is, komp hij nog laoter thuus dan aans, en is 't eten iedere keer weer kold.

LINDA: (*Lacht*) Och die Bennie; praot mij der niet van. Die is jao nog verstrooider as va. (*Er wordt gebeld*) As je 't over de duvel hebt, trap je hum op de steert.

GRIETJE: (*Terwijl ze naar de deur gaat*) Das vast je va niet, die hef toch 'n sleutel. (*Grietje af en komt vrijwel onmiddellijk weer terug met Marga*)

MARGA: Ik hoop dat jij mij eem kunt helpen. Ik heb gien korreltie zolt meer in huus en karbonaode zunder zolt smaakt nargens naor.

GRIETJE: Gao jij nou pas an 't bakken? Tis is al half íén west. (*Tegen Linda*) Wil jij eem 'n koppie zolt pakken veur Marga? (*Linda naar de keuken*)

MARGA: Zundags slaopen wij graog 'n beemie uut en ontbijten pas tegen tien uur, wij eten pas an 't einde van de middag warm. Wat eten jullie? (*Tilt het deksel van de pan op en kijkt er in*) Kippesoep? Aans niks? Op zundag? (*Met een lach*) Ik zal jullie 'n paor karbonaodes brengen.

GRIETJE: (*Geïrriteerd*) Die soep is um te begunnen heur. Wij eten 'n lekkere rollaode, gebakken eerappels en als toetje ijs met slagroom.

MARGA: 't Was maor 'n grappie Grietje. Waorom bej zo angebrand? (*Kijkt om zich heen*) Waor is oeze Job? Weer an 't stienen zuuken? Nou jao, des te beter, des te meer rollaode is ter veur jullie. (*Linda komt uit de keuken met een kopje zout*)

GRIETJE: Zo Marga, hier is 't zolt. Gao maor weer naor je karbonaodes, ik ben vandaag niet zo in de stemming veur veziede. (*Marga af*)

LINDA: Dat mens is arger dan 'n likdoorn, en heur kerel is ok al zo'n engerd. Hij kek me altied an op 'n manier, dat ik hum der van verdenk,

dat hij mij met zien ogen de kleren uut trekt.

GRIETJE: Jij ziet ter ok goed uut Linda, en aole bokken kieken graog naor 'n gruun bladtie.

LINDA: Harregat, kan mij wel schudden veur die kerel.

GRIETJE: Je hebt geliek, Hans kan verschrikkelijk vervelend wezen, maor met Marga is eigenlieks hielemaol niks mis. Soms heb ik gewoon gien zin in heur flauwe grappen en moet ik heur afremmen. Maor ze bedoelt 't niet kwaod. Eigenlieks heb ik medelieden met heur. Ze is vaak allent, umdat Hans meer tied in de kroeg deurbrengt dan thuus en as hij thuus komp, is hij dronken.

LINDA: Kunnen we alvast gaon eten, ik heb honger.

GRIETJE: Jao, eerlieks gezegd heb ik ok gien zin meer um te wachten.
(Gaan aan tafel zitten)

LINDA: En hoe zit dat met die rollaode? Die heb ik niet zien in de keuken.

GRIETJE: Dat heb ik allent maor zegd umdat Marga kleinerend dee, umdat ter allent soep op taofel stun. Eet smaokelijk. *(Beginnen te eten. Stemmen achter het toneel)*

JOB: *(Komt op, gevolgd door Bennie)* Dag wichter, bent wij te laate? Nee toch?

BENNIE: Dag vrouw Groenewold, moi Linda.

GRIETJE: Wat bedoel jij met, bent wij te laate? JIJ bent te laate. Bennie hef niet zegd dat hij om half één hier zol wezen.

BENNIE: *(Voelt zich wat ongemakkelijk)* Dan eh... dan zal ik niet verder steuren.

JOB: Jij steurt hielemaol niet en je kunt geliek met eten. Der is vast nog wel 'n bord kippesoep veur je over. Nietwaor Grietje? *(Reageert niet)*

BENNIE: Dat is hiel vriendelijk, maor ik moet eh... Op mij wordt wacht... ik bedoel... mien moe wacht op mij. Wij eten rollaode. *(Linda proest en Grietje lacht. Bennie is verbaasd)* Wat is daor zo grappig an?

GRIETJE: *(Lacht nog steeds)* Niks heur, hielemaol niks. Nou, laot je moeder dan maor niet wachten en eet smaokelijk veur straks.

BENNIE: Jao, dan eh... dan gao ik maor. Dag vrouw Groenewold, dag Linda. *(Gaat af, gevolgd door Job)*

JOB: *(Komt weer op)* Wat is ter met jullie an de hand? *(Kijkt van de één naar de ander en als er niet wordt gereageerd, legt hij zijn gevonden schatten op de tafel)* Kiek ies wat ik vandaage allemaol weer vonden heb. *(Job legt allerlei stenen op tafel, waaronder een grote steen, die er uitziet als een kristal)*

GRIETJE: *(Ongeduldig)* Jao Job, hiel mooi allemaol, maor Linda en ik hebben al lang genug op je wacht en wij hebben honger. Gao asjeblijft zitten en eet maor, veurd dat die soep hielemaol kold is. *(Pakt*

de vondsten van Job op en legt ze in een laatje. Job pakt de kristal, legt hem in het zicht en gaat dan aan tafel zitten)

LINDA: Je kunt je gevonden voorwerpen straks ok nog laten zien va.

JOB: Dat zal ik graag doen, wicht. *(Grietje schept soep op voor Job)*

JOB: Eet smaakelijk.

GRIETJE: *(Onvriendelijk)* Eet smaakelijk!

LINDA: *(Met een zucht)* Eet smaakelijk. *(Met eet zwijgend. Plotseling is er lawaai buiten te horen, gevolgd door dronkenmansgezang)*

GRIETJE: Wat is daar an de hand?

JOB: Dat zal oeze buurman Hans wel wezen, en zo te heuren hef hij zich weer vol laoten lopen.

LINDA: Vreselijk, wat 'n lapzwans.

GRIETJE: Zoepkalf. *(Er wordt op de deur gebonkt)*

HANS: *(Roept achter het toneel)* Marga?!... Margaatje... mien toetebekkie? Doe de deure ies lös.

GRIETJE: Dit is toch niet te geleuven?! Stiet hier 'n beetie op oeze deure te bonken.

LINDA: Doe asjeblijft de deure lös, veurdats hij 't hiele huus bij mekaare brult.

JOB: Of 'n gat in de deure slat.

HANS: *(Achter het toneel)* Margaaaaa!!! Ik wil der in. *(Komt op, is dronken)* Wat doen jullie hier? Waor is mien toetebekkie?

GRIETJE: Die zal wel thuus wezen, en dat is 'n verdieping hoger.

HANS: *(Buigt zich wankelend naar voren en komt met zijn gezicht heel dicht bij het gezicht van Grietje)* Echt waor?

GRIETJE: Gatverdarre!!! Jij stinkt 'n uur in de wind zoepkalf!

HANS: Ik wil naor mien toetebekkie.

GRIETJE: Joen toetebekkie wacht vol verlangen op joe. Job zal je wel eem naor boven brengen. *(Tegen Job op onvriendelijke toon)* Kom op Job, breng dat drankorgel asjeblijft naor boven.

HANS: *(Job pakt Hans in zijn kraag en gaat samen met hem af. Achter het toneel)* Margaatje... je mannegie komp ter an.

LINDA: Tjongejonge... dit is toch niet normaol meer.

GRIETJE: Jao en nou is oeze soep ok nog kold worden.

LINDA: Nou, ik heb al eten en dronken.

GRIETJE: Komp dat deur Hans?

LINDA: Jao, ok.

GRIETJE: Wat bedoel jij met ok?

LINDA: Ik erger mij der af en toe an dat jij zo onvriendelijk tegen va doet. Dat hef hij niet verdiend.

GRIETJE: Ach, ik bedoel 't toch niet kwaod. Maor ik word ter af en toe zo muu van dat hij zo afwezig is.; hij löp maor wat te dreumen. En

messchien ok wel umdat... messchien ok wel umdat ik nooit ies echt met hum waor argens over kan praoten, mekaar ies de waarheid zeggen. Hij wordt nooit ies lekker kwaod, is altied maor lief.

LINDA: Nou dat is toch mooi, of niet dan soms?

GRIETJE: *(ratelt gewoon door)* De meeste tied luustert hij niet iens naor wat ik te zeggen heb. Hij is altied waor argens aans met zien gedachten. As ter wat gebeuren moet, dan is hij der niet en moet ik het oplossen. Hij nemp nargens verantwoording veur. Nooit zal hij ies 'n keer met de voeste op taofel slaon. Dat valt allemaol niet met en uiteindeliëks ben ik de boosdoener. Ik vuul mij zo af en toe gewoon 'n dragonder.

LINDA: Ik begriep je echt wel, maor 't is zo'n lieve va, en dan kan ik 't niet zo goed zien dat jij... nou jao. Messchien zol jij hum wat meer verantwoordelijkheid moeten geven. Bovendien zollen jullie ies wat saomen moeten doen, waor aj allebei wat an hebt. Va hef vanaf volgende weeke 'n paor dagen vrij, 'n mooie gelegenheid wat te gaon doen.

GRIETJE: Messchien heb jij wel geliek, ik zal der over nao denken.

LINDA: Doe dat moe. Vin jij 't goed as ik je met de afwas laot zitten? Ik heb met Karin afsproken, wij gaon naor de sauna.

GRIETJE: Nee heur, gien probleem, dat kleine beettie afwas stelt niks veur. *(Linda geeft haar moeder een kus en gaat af. Grietje begint de tafel af te ruimen)*

JOB: *(Komt op)* Zo... dronken droppie is af voerd.

GRIETJE: *(Lief)* Job? Zol jij de afwas willen doen? 't Bent maor 'n paor borden en dan gao ik intied 'n paor bosschoppen doen.

JOB: Afwassen? Wie? Ikke?

GRIETJE: Jao, dat is toch niet zo moeilijk? As ik ter weer ben kunnen wij mooi eem saomen wat gaon doen, 'n spellegie of zo. *(Gaat af en komt terug met haar jas die ze aantrekt)* Je kunt mij dan ok ies vertellen over wat jij vanmorgen allemaol vonden hebt. Ik gao nou, tot straks. *(Grietje af. Roept achter het toneel)* En maak nog eem 'n bord soep warm, jij hebt jao haost niks eten.

JOB: Jaojao... doe ik... *(Wil naar de keuken, maar blijft dan staan en denkt na)* Ik mus wat doen in de keuken. Wat was dat nou ok alweer? *(Denkt na en ziet de bank staan)* 'n Klein middagduttie, dat liekt mij niet verkeerd. *(Gaat op de bank liggen)*

(Het licht gaat langzaam uit. In het donker hoort men Job snurken. Na enkele ogenblikken gaat het licht weer aan)

GRIETJE: *(Komt op)* Zo, ik heb de bosschoppen daon. *(Ziet Job op de*

bank liggen) Jao heur, daar lig meneer. Ben beneid wat ter in de keuken gebeurd is. *(Doet de keukendeur open en kijkt naar binnen)* Dat dacht ik al. Goed, dat was 't thema meer verantwoordelijkheid. *(Buigt zich over Job en roept)* Job!!!

JOB: *(Komt met een schrik overeind)* Jao... wat eh... wat?

GRIETJE: Jij zol de afwas doen. Wat heb ik daar nou an?!

JOB: O jao, nou weet ik 't weer, de afwas. Hielemaol vergeten.

GRIETJE: Vergeten, vergeten. Tis ok altied 't zölfde met joe. Jij luustert nooit ies as ik je wat zeg. Nou moet ik alles weer doen. 't Giet mij niet om die paor bordties, 't giet mij um 't principe. Jij leeft in je eigen wereld en ik krieg de indruk dat dit aal arger wordt. Zo kan 't niet verder gaon Job. Ik heb 'n man neudeg waor ik van op an kan.

JOB: Jao, maor ik wol maor...

GRIETJE: *(dendert door)* Volgende maond giet oeze dochter 't huus uut en dan bent wij met oes beiden. Hebben wij mekaor dan nog wat te zeggen? Wat doen wij in oeze vrije tied? Is 't de bedoeling dat wij dan allebei over de grond kroepen hier in Kloetenbarg, op zuuk naor stenen? Nou, um je de waarheid te zeggen zie ik dat niet zitten. Der moet wat gebeuren Job, der moet wat veranderen. *(Job wil opstaan)* Blief zitten, ik ben nog niet klaor.

JOB: *(Tegen het publiek)* Ik hoop dat ze eem 'n poosie de mond dichte hollen kan. *(De kristal geeft opeens licht. Job en Grietje zien dat niet. Grietje opent haar mond alsof ze praat, maar ze heeft geen stem. Job kijkt nog steeds in het publiek en ziet Grietje niet)* Zeg wat je te zeggen hebt Grietje, ik luuster. *(Is verbaasd over de stilte in de kamer en draait zich om naar Grietje)* Wat wil jij mij nou zeggen Grietje? *(Grietje gebaart paniekerig dat ze probeert te praten, maar dat ze geen stem heeft)* Hol jij mij veur de gek? Net was jij niet te stoppen en opiens geef jij gien kik meer. *(Grietje nog steeds paniekerig. Trekt haar schouders op. Job gaat naar haar toe en klopt op haar rug)* Krieg jij gien lucht meer? Is ter wat in je keel blieven steken? *(Grietje duwt Job geïrriteerd weg)*

LINDA: *(Komt op)* Nou, lekker dan maor weer. Karin is gewoon weg bleven. Die is oeze afspraak natuurlijk gewoon vergeten, en allent naor de sauna gaon vin ik niks. *(Kijkt naar haar ouders)* Wat is ter met jullie an de hand?

JOB: Tis niet te geleuven, maor je moe is heur stem kwiet raakt.

LINDA: Wat hef ze?

JOB: Jao, dat weet ik ok niet. 't lene moment raotelt ze an íén stuk deur en 't andere moment komp ter gien woord meer uut.

LINDA: *(Tegen haar moeder)* Doe je mond ies lös. *(Grietje schudt van nee)* Moe, ik wil toch allent maor eem in je keel kieken. *(Grietje doet*

haar mond open. Linda kijkt) Niks te zien. Probeer ies te praoten, zeg ies aaahhh. (*Grietje probeert het, maar er komt geen toon uit*) Kom moe, we gaon metien naor de dokter. Dan moet hij maor eem kieken wat ter an de hand is.

JOB: (*Gaat af en komt terug met de jas van Grietje. Op zeer luide toon*) Kalm an, en starkte Grietje.

LINDA: Va, ze kan niet praoten, maor heur geheur is dik in orde.

JOB: Oh, neem me niet kwaolijk, ik haol de boel deur mekaare. (*Grietje en Linda gaan af. Job ijsbeert door de kamer*) Wat 'n vrömde toestand. (*Denkt na*) Wat zee ik nou veurdats Grietje stopte met praoten? (*Denkt na*) Ik weet 't alweer. Ik hoop dat ze eem 'n poosie de mond dichte hollen kan. (*De kristal geeft weer licht. Job kijkt verbaast*) Wat is dat? (*Gaat naar de plek waar de kristal ligt en bekijkt hem van alle kanten. Durft hem echter niet aan te raken. Gaat dan weer zitten en denkt weer na*) Ik moet ies eem wat uut proberen. (*Hij staat op en zet de radio aan en gaat dan weer zitten*) 't Zol 'n wonder wezen as de radio nou vanzölf uut zol gaon. (*Job kijkt naar de steen die weer licht geeft. Onmiddellijk daarop gaat de radio uit. Job schrikt en ijsbeert door de kamer. Dan pakt hij de telefoon en toetst een nummer*) Hallo Bennie, met Job. Luuster, kun jij as de donder hierhen kommen? (*Spreekpauze*) Dat kan mij niks schelen, dan drinkt je moe heur thee maor allent! (*Spreekpauze*) Jao, 't is belangriek, hiel arg belangriek. Tot zo! (*Er wordt gebeld*) Mensen nog an toe, wie is dat nou weer? (*Job gaat af en komt terug met Marga*)

MARGA: Hoe giet 't Job? Is Grietje der niet?

JOB: Nee, ze is ter niet, eem vot met Linda.

MARGA: En jij bent hier hielemaol allent? Nou jao, kuj mooi met je stienen praoten of niet dan? (*Job kijkt haar verbaasd aan*) 't Was maor 'n grappie. Je huuft niet metien te kieken as 'n koe die bange is veur onweer. (*Ze ziet de kristal*) Oh... die is mooi. Heb jij die ok vonden? (*Wil hem pakken*)

JOB: (*Springt als een wildeman overeind en brult*) Stop! Niet anraoken!

MARGA: (*Schrikt*) Okee, okee, maak je maor niet zo dik. Die stien zal toch wel niet metien in duuzend stukkies breken as ik hum eem pak?

JOB: Neem me niet kwaolijk, maor tis 'n hiel zeldzaome stien en hartstikke breekbaor.

MARGA: 't Gef niet heur, maor heb jij toevallig asperine in huus? Jao, niet veur mij zölf heur, maor veur Hans. Hij hef zo'n pien in de kop, en ik vin 't vreselijk as hij zo'n piene hef. Hoewel 't eigenlieks zien eigen schuld is. Hij zol niet zo veul moeten drinken. Maor ik wil gien onmens wezen, en daorum hier vraogen of jullie asperine in huus hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto